

Information ---> Semiotik

21. juli 2019

Det dæmrer for mig, at snarere end at føre endeløse diskussioner om semiotikbegrebets berettigelse, eller mangel på samme, skulle jeg måske skildre, hvad der oprindeligt fik mig til at udskifte begrebet information med begrebet semiotik

I begyndelsen var det formentlig blot en diffus irritation over igen og igen at se det biologiske begreb om et gen brugt til at understøtte et konservativt syn på mennesket. Jeg begyndte at spekulere over, hvorfor den darwinistiske opfattelse altid førte til netop dette resultat.

Begyndelsen til en forklaring fik jeg, da jeg læste om kemotaksi. Kemotaksi er betegnelsen for det fænomen, at en celle drages mod et bestemt stof. En bakterie vil fx. typisk søge hen mod det sted, hvor der er mest næring. Man siger så - populært - at bakterien har modtaget information fra miljøet om, hvor der er mest næring. Hvis man imidlertid spørger, hvad der menes med dette udtryk "har modtaget information", så får man en rent kemisk forklaring - substratmolekylerne er blevet optaget af cellen, der har forbundet dem med særlige receptorproteiner, som har ført dem hen til det aggregat af proteiner, der

regulerer flagellens omdrejningsretning og dermed cellens bevægelse etc. - ren kemi altså. Antagelsen er, at en lignende kemisk forklaring vil blive fundet for alle gener. Dette er foreløbig kun en antagelse, spekulation med andre ord. Men hvorfor taler man om information, hvis det hele er ren kemi? Guderne må vide det, men jeg har et forslag:

Sagen er, at man har brug for informations-metaforen ikke af kemiske grunde, men for evolutions-argumentets skyld. For ganske vist har man rent biokemisk forklaret kemotaksiens mekanisme, men det efterlader jo spørgsmålet om, hvorfor denne mekanisme optræder hos nutidens bakterier. Jo, er så svaret, det er fordi, den ligger gemt som information i generne. Så, som man kan se, tjener informations-snakken ikke til at opklare noget, men kun til at mystificere. Ved at sige, at kemotaksien skyldes, at "bakterien har modtaget information" fra miljøet opfinder man et begreb, information, som man efterfølgende kan hævde befandt sig i DNAet, generne - nedarvet fra fortiden. Uden information, ingen fortid.

Det var, da jeg opdagede dette sandsynligvis ubevidste bedrag, som lå indbygget i selve brugen af informations-metaforen, at jeg begyndte at overveje, hvordan man kunne tale mere korrekt. Jeg indså, at det var

informations-begrebet, som bragte mudder i forklaringerne. Bakterierne har jo i virkeligheden ikke modtaget noget som helst fra miljøet. Hvad der sker er bare, at bakterierne aktivt fortolker miljøets egenskaber som et tegn til at bevæge sig derhen, hvor næringskoncentrationen er højest. Det er altså bakterierne, der er den aktive part, ikke miljøet.

Det gik op for mig, at alt, hvad man behøvede at gøre, var at smide informations-metaforen over bord og erstatte informations-forklaringerne med tegn-teoretiske, altså semiotiske, forklaringer.